

Dimineata ești tristă.

Paparuz

Îmi spun că încă nu te-ai trezit.
Cuvintele stau în ibricul albastru.
Îți pun două cești.
Ninge de câteva eternități.
Bach curge printre cărămizi.
Am dat zăpada de pe inima ta.
Atât cât am putut.
Sunt treaz iubito.
Prea treaz să nu îmi pese.
Fericirea ta nu-i la mine.
Am cautat-o în fiecare noapte.
După ce ai adormit.
Cu visurile pe pieptul meu.
Nu ți-am spus.
Nici nu o voi face.
Cafeaua are gust de mâine.
Și ieri a avut gust de azi.
Amară.
Ochii tăi au rămas atât de dulci.
Îi amestec în ceașca mea.
Tu nu zici nimic.
Eu nu mai am brațe.
Câteva secunde mucegăite cad.
Chiar pe moșul de mușama.
Ceasul nostru are o gaură.
La fel și inima mea.
Acolo încap o mulțime de oameni.
Când se va umple va exploda.
Ești și tu acolo.
Ai un apartament matrimonial.
Nu am reușit să îl mobilez complet.
Iartă-mă.
Am multe iertări pe care încă nu le cunosc.
Nu le voi lua cu mine atunci.
Niciodată.
Vor rămâne în punga de cafea.
Dimineata vor face parte din trezire.
Trezirea ta.
Uite.
Am încetat să ning.
Dacă aș putea să te sărut m-ai mai iubi?